

173

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 czerwca 1988 r.

w sprawie utworzenia Wigierskiego Parku Narodowego.

Na podstawie art. 14 i 20 ust. 1 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180 i z 1987 r. Nr 33, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tworzy się Wigierski Park Narodowy o obszarze 14.840,06 ha, zwany dalej „Parkiem”, położony w województwie suwalskim.

§ 2. Granica Parku ma przebieg następujący: poczynając od punktu oznaczonego słupem granicznym 123, umieszczonym na północno-zachodnim krańcu oddziału 01 Nadleśnictwa Wigierski Park, granica biegnie w kierunku południowym wzdłuż zachodniej granicy oddziałów 81—92 do południowo-zachodniego krańca oddziału 92f, a następnie linią prostą o długości około 80 m przez grunty wsi Nowa Wieś do punktu oznaczonego słupem granicznym 156, umieszczonym na północno-zachodnim krańcu oddziału 129, stąd w kierunku południowym wzdłuż zachodniej granicy oddziałów 129—131 do punktu oznaczonego słupem granicznym 148, tu załamuje się i biegnie w kierunku zachodnim wzdłuż północnej granicy oddziału 115 do punktu oznaczonego słupem granicznym 142, a następnie w kierunku południowym wzdłuż zachodniej granicy oddziałów 115, 116, 113, 114, 119—124 i dalej wzdłuż północnej i zachodniej granicy działki nr 486 położonej na gruntach wsi Krzywe, skąd od punktu oznaczonego słupem granicznym 10500 w kierunku wschodnim północną stroną drogi Suwałki—Sejny do południowo-zachodniego krańca oddziału 125k, a dalej przecinając drogę Suwałki—Sejny w kierunku południowym i zachodnim wzdłuż zachodniej i północnej granicy oddziałów 126—128, 147, 158, 159, 176, 177 i 174 do punktu oznaczonego słupem granicznym 24; z tego punktu granica biegnie w kierunku południowym wzdłuż zachodniej granicy oddziałów 174, 175 i 181 do punktu oznaczonego słupem granicznym 13, po czym w kierunku południowo-wschodnim wzdłuż południowo-zachodniej granicy oddziałów 181, 189 i 196 do punktu oznaczonego słupem granicznym, umieszczonym na brzegu Jeziora Długiego. Od tego punktu granica biegnie w kierunku południowym wzdłuż zachodniego brzegu Jeziora Długiego do granicy działki nr 15 położonej na gruntach wsi Gawrych Ruda, po czym w kierunku południowo-wschodnim wzdłuż granicy działki nr 15 do punktu zetknięcia się z drogą gruntową i dalej na odcinku około 425 m wschodnią stroną tej drogi do południowo-wschodniego krańca działki nr 124/7; stąd w kierunku zachodnim wzdłuż południowej granicy drogi Gawrych Ruda—Słupie (działka nr 134) do północnej granicy działki 98 i 97/5 na gruntach wsi Gawrych Ruda, następnie wzdłuż zachodnich granic konturów nr 81 i 82 stanowiących część działki 97/5 i dalej wzdłuż północnej granicy działki 97/2 do kanału łączącego Jezioro Czarne z jeziorem Wigry, skąd brzegiem Jeziora Czarnego wzdłuż wschodniej granicy działek 97/2 i 97/3 do północnego skraju oddziału 71 Nadleśnictwa Suwałki obrębu Suwałki, tu skręca w kierunku zachodnim i biegnie południowym skrajem nasypu kolejki leśnej do granicy z oddziałem 73, a następnie w kierunku południowym linią oddziałową na od-

cinu około 100 m do drogi gruntowej w oddziale 72, dalej w kierunku południowo-wschodnim wzdłuż północnej strony drogi leśnej biegnącej przez oddziały 72 b, 90 a, 89 b, h, 88 i, h, 108 a, b, 107 a—f, 106 b—d, 127 a, 126, 147 g, k, skręciwszy w oddziale 147 k w kierunku wschodnim biegnie południową granicą oddziałów 147, 146, 145, 144, 143 i dalej wschodnią granicą oddziału 142 g do torowiska kolejki leśnej i wzdłuż północnego brzegu nasypu tej kolejki do punktu oznaczonego słupem granicznym 298, położonym w oddziale 14 należącym do Nadleśnictwa Głęboki Bród obrębu Maćkowa Ruda, następnie zachodnią granicą oddziałów 14, 27 i 28, południową granicą oddziałów 28 i 50, wschodnią granicą oddziałów 50, 49, 48 i 47, południową granicą oddziału 72, wschodnią granicą oddziału 72 i 71 oraz południową granicą oddziału 94, wschodnią granicą oddziałów 94 i 93, południową granicą oddziałów 118, 145, 168, 191, 215 i wschodnią granicą oddziałów 215, 214, 213, 212, 211, 186, 185, 184, 210, 209, 208 i 180, po czym na wysokości linii oddziałowej przebiegającej między oddziałami 155 i 179 przecina rzekę Czarną Hańczę i biegnie wzdłuż południowej granicy oddziału 179 do południowo-wschodniego narożnika tego oddziału. Od tego punktu biegnie w kierunku północnym, wzdłuż wschodniej granicy oddziałów 179, 178, 177, 176 i 175 do jeziora Pogorzelec i dalej w kierunku północno-zachodnim północno-wschodnią i północną granicą oddziału 175 oraz północną granicą oddziałów 151, 128 i 104 do wschodniego brzegu rzeki Czarnej Hańczy, a tym brzegiem do punktu oznaczonego słupem granicznym 720 położonym w południowo-wschodnim narożniku oddziału 6A, a następnie wschodnią, północną, zachodnią granicą tego oddziału ponownie do rzeki Czarnej Hańczy, dalej wschodnim brzegiem tej rzeki w górę jej biegu do skraju lasu w oddziale 5a, stąd północną częścią oddziałów 5, 5A do punktu oznaczonego słupem granicznym nr 7944, po czym w kierunku południowo-wschodnim wzdłuż południowo-zachodniej granicy oddziału 5A do granicy oddziału 6; tu skręca w kierunku południowo-zachodnim wzdłuż północnej granicy oddziałów 6, 1 i 2 do drogi gruntowej w oddziale 2, zachodnim skrajem drogi w kierunku północnym, od działek nr 154 i 170 do północnej części działki nr 156 położonej na gruntach wsi Mikołajewo, gdzie około 100 m przed drogą do Mikołajewa granica skręca w kierunku zachodnim od północnej części działki nr 156 i biegnie dalej zachodnim skrajem drogi polnej w kierunku północnym między sołectwami Rosochaty Róg — Mikołajewo i między działkami nr 142—52 i 36—44 do drogi; tą drogą w kierunku północnym 1500 m do skrzyżowania dróg, następnie około 300 m w kierunku zachodnim wzdłuż drogi prowadzącej do wsi Wigry, do skrzyżowania z drogą, a dalej wzdłuż tej drogi na północ (około 500 m) w kierunku jeziora Omułówek do drogi Suwałki—Sejny, przecinając tę drogę, biegnie wzdłuż granic działek 200/2 i 199 do jeziora Omułówek, dalej w kierunku północnym brzegiem tego jeziora, a następnie wzdłuż wschodniego brzegu rzeki Kamionki do drogi wiodącej do wsi Piertanie, stąd zachodnią stroną tej drogi do punktu oznaczonego słupem granicznym 12

umieszczonym w oddziale 111A Nadleśnictwa Wigierski Park i dalej w kierunku północno-wschodnim wzdłuż południowo-wschodniej, wschodniej i północnej granicy oddziałów 111A, 110, 109, 106A, 106—108 do jeziora Pierty i brzegiem tego jeziora do południowo-wschodniego narożnika oddziału 105 i dalej w kierunku północnym wzdłuż wschodniej granicy oddziałów 105, 104, 103, 102, 101, 98, 97, 96, 95, 94, 93, 85, 84, 83 i 82 oraz wschodniej i północnej granicy oddziału 81 do punktu oznaczonego słupem granicznym 123.

§ 3. 1. W granicach Parku znajdują się następujące obszary:

1) należące do organizacji gospodarczej Lasy Państwowe:

a) oznaczone w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego Nadleśnictwa Wigierski Park jako oddziały: 81—246 o łącznej powierzchni 4.448,06 ha, a ponadto jeziora: Wigry — o powierzchni 2.098,66 ha, Pierty — o powierzchni 233,28 ha, Białe — o powierzchni 101,50 ha, Długie — o powierzchni 96,40 ha, Krusznik — o powierzchni 26,80 ha, Muliczne — o powierzchni 25,64 ha, Leszczewek — o powierzchni 25,51 ha, Mulaczysko — o powierzchni 18,30 ha, Omulówek — o powierzchni 17,80 ha, Okrągłe — o powierzchni 14,32 ha, Suchar Duży — o powierzchni 10,48 ha, Królówek — o powierzchni 10,07 ha, Klonek — o powierzchni 7,70 ha, Czarne k. Bryzgia — o powierzchni 6,38 ha, Białe — o powierzchni 6,07 ha, Samle I i Samle II — o powierzchni 3,21 ha, Czarne k. Gawrych Rudy — o powierzchni 2,79 ha, Gałęziste — o powierzchni 1,91 ha, Przetaczek — o powierzchni 0,51 ha, Pietronajc — o powierzchni 0,49 ha,

b) oznaczone w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego Nadleśnictwa Suwałki obrębu Suwałki jako oddziały: 71, 72, 84—89, 102—108, 122—127, 142—147 o łącznej powierzchni 608,93 ha,

c) oznaczone w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego Nadleśnictwa Głębokki Bród obrębu Maćkowa Ruda jako oddziały: 1—5, 5A, 6, 6A, 7—28, 33—50, 55—72, 79—94, 104—118, 128—145, 151—168, 175—191, 208—215 — o łącznej powierzchni 4.258,28 ha;

2) znajdujący się w zarządzie Okręgowej Dyrekcji Gospodarki Wodnej w Warszawie odcinek rzeki Czarna Hańcza — o powierzchni 30,69 ha,

3) znajdujące się w zarządzie Wojewódzkiego Zarządu Inwestycji Rolniczych w Suwałkach odcinki rzek:

a) Wiatrołuża między oddziałami 93 o a 97 b — o powierzchni 0,78 ha,

b) Maniówka między oddziałami 91 d a 92 b — o powierzchni 0,15 ha,

c) Kamionka między oddziałami 119 b a 151 c — o powierzchni 0,46 ha;

4) należące do Państwowego Funduszu Ziemi grunty położone w granicach administracyjnych gmin:

a) Suwałki — o powierzchni 71,49 ha,

b) Krasnopol — o powierzchni 33,84 ha,

c) Nowinka — o powierzchni 5,69 ha;

5) nie stanowiące własności państwowej, znajdujące się wewnątrz Parku enklawy i półenklawy gruntów położonych w granicach administracyjnych gmin:

a) Suwałki — o powierzchni 1.322,76 ha,

b) Krasnopol — o powierzchni 621,32 ha,

c) Nowinka — o powierzchni 642,57 ha,

d) Giby — o powierzchni 86,22 ha.

2. Z powierzchni Parku są wyłączone drogi publiczne, z wyjątkiem dróg zakładowych.

§ 4. 1. Park jest jednostką budżetową podporządkowaną Ministrowi Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej, finansowaną z budżetu centralnego.

2. Nadzór nad spełnianiem przez Park funkcji ochronnej, naukowo-badawczej, kulturalnej i dydaktyczno-wychowawczej sprawuje Minister Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych.

3. Parkiem zarządza i reprezentuje go dyrektor Parku.

4. Dyrektora Parku powołuje Minister Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej w uzgodnieniu z Ministrem Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych, po zasięgnięciu opinii Państwowej Rady Ochrony Przyrody.

5. Do zakresu działania dyrektora Parku należy kierowanie całokształtem działalności Parku związanej ochroną oraz wykorzystaniem jego wartości przyrodniczych i krajobrazowych, a w szczególności:

1) rozwijanie działań społecznych na rzecz ochrony przyrody,

2) przygotowywanie planów pracy i preliminarzy budżetowych oraz sprawozdań z ich wykonania,

3) wydawanie regulaminów porządkowych w granicach nakazów lub zakazów wynikających z przepisów prawa.

§ 5. 1. Organem doradczym i opiniodawczym dyrektora Parku jest Rada Wigierskiego Parku Narodowego, zwana dalej „Radą Parku”.

2. Radę Parku powołuje Minister Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej, określając jej skład, organizację i zakres działania.

§ 6. 1. Ochronie ścisłej, która zmierza do zachowania w stanie nienaruszonym całości przyrody, a w szczególności do utrzymania naturalnego stanu zespołów leśnych i elementów przyrody nieożywionej, podlegają następujące obszary:

1) oddziały: 85 n, 86 b, 87 g, 88 k, l, 89 z, 93 a, 94 a, 97 a, 100 c¹, c², b¹, b², d, m, 103 d, 91 d, 92 b, 119 b, l, c, 136 d, f, k, 151 c, i, 116 l, m, n, o, p, 221 c, 231 b, 172 a, b, 173 f, g, h, 173A, a, b, c, d, f, g, h, 209 a, b, c, j, 216 a, b Nadleśnictwa Wigierski Park — o łącznej powierzchni 96,90 ha;

2) oddziały: 39 b, g, 64 d, 65 a, 66 d, g, f, 67 c, f, g Nadleśnictwa Głębokki Bród obrębu Maćkowa Ruda — o łącznej powierzchni 39,05 ha;

3) znajdujące się w zarządzie Wojewódzkiego Zarządu Inwestycji Rolniczych w Suwałkach:

a) odcinek rzeki Wiatrołuża między oddziałem 93 o a oddziałem 97 b — o powierzchni 0,78 ha,

b) odcinek rzeki Maniówka między oddziałem 91 d a oddziałem 92 b — o powierzchni 0,15 ha,

c) odcinek rzeki Kamionka między oddziałem 119 b a oddziałem 151 o — o powierzchni 0,46 ha;

- 4) Jezioro Białe — o powierzchni 101,50 ha;
- 5) Jezioro Długie — o powierzchni 96,30 ha;
- 6) Jezioro Muliczne — o powierzchni 25,64 ha;
- 7) Jezioro Okrągłe — o powierzchni 14,32 ha;
- 8) jezioro Suchar Duży — o powierzchni 10,48 ha.

2. Pozostałe obszary, z wyjątkiem terenów: zabudowanych, pozostających w użytkowaniu rolniczym oraz lasów nie stanowiących własności Państwa, podlegają ochronie częściowej, zmierzającej do zachowania w stanie możliwie niezmiennym naturalnych składników krajobrazu i utrzymania ich w układzie, w którym każdy z tych składników uczestniczy, w możliwie optymalnym stopniu, w zapewnieniu równowagi biologicznej.

3. Tereny zabudowane, tereny pozostające w użytkowaniu rolniczym i lasy nie stanowiące własności Państwa podlegają ochronie krajobrazu, zmierzającej do zachowania w stanie możliwie niezmiennym naturalnych składników krajobrazu i utrzymania ich w układzie, w którym każdy z tych składników uczestniczy, w możliwie optymalnym stopniu, w zapewnieniu równowagi biologicznej.

§ 7. W przypadkach uzasadnionych potrzebami ochrony przyrody lub wynikającymi z zagrożeń dla ekosystemów Parku Minister Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych, po zasięgnięciu opinii Państwowej Rady Ochrony Przyrody, może uznać za niezbędne wykonanie określonych czynności na obszarach objętych ochroną ścisłą.

§ 8. 1. Na obszarach Parku podlegających ochronie ścisłej lub częściowej prowadzi się gospodarkę rezerwatową według ustaleń planu urządzenia Parku, który podlega zatwierdzeniu przez Ministra Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych.

2. Minister Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej zapewnia opracowanie i wykonanie planu urządzenia Parku przez podległe mu jednostki.

§ 9. 1. Na obszarze Parku zabrania się:

- 1) niszczenia powierzchni ziemi, drzew i innych roślin oraz zanieczyszczenia gleby, wody i powietrza,
- 2) polowania, chwytania, płoszenia i zabijania dziko żyjących zwierząt,
- 3) prowadzenia gospodarki rybackiej bez uzgodnienia z dyrektorem Parku,
- 4) amatorskiego polowania ryb poza miejscami do tego celu wyznaczonymi,
- 5) wypasania zwierząt gospodarskich,
- 6) zbioru ziół leczniczych, owoców i roślin runa oraz usuwania drzew i innych roślin, z wyjątkiem wykonywania tych czynności w ramach gospodarki rezerwatowej,
- 7) wydobywania skał i minerałów,
- 8) zakłócania ciszy oraz wzniecania ognia poza miejscami wyznaczonymi do tego celu,
- 9) lokalizacji i prowadzenia zakładów przemysłowych,
- 10) lokalizowania ferm hodowlanych opartych na gnojnicowym systemie chowu zwierząt,
- 11) wznoszenia wszelkich budowli wchodzących zarówno w zakres budownictwa indywidualnego, jak i budownictwa przeznaczonego na cele społeczne, oraz budo-

wy nowych urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,

- 12) przeprowadzania na terenach znajdujących się w granicach Parku prac melioracyjnych,
- 13) dokonywania zmiany stosunków wodnych i budowy obiektów gospodarki wodnej,
- 14) usuwania zadrzewień śródpolnych,
- 15) wszelkich działań mogących zniszczyć i zmienić w istotny sposób naturalny krajobraz lub jego poszczególne elementy.

2. Zakazy określone w ust. 1 nie mają zastosowania do czynności z zakresu gospodarowania w indywidualnym gospodarstwie rolnym.

3. Dyrektor Parku, po zasięgnięciu opinii Rady Parku, może zezwolić na odstąpienie od zakazów wymienionych w ust. 1 pkt 11—14.

§ 10. 1. Na obszarze Parku dyrektor Parku może udzielać zezwoleń na:

- 1) zbiór i wyносzenie z terenu Parku owoców, nasion drzew i krzewów, ziół leczniczych i innych okazów przyrodniczych w celach naukowych,
- 2) łowienie i wyносzenie z terenu Parku w celach naukowych pojedynczych okazów zwierząt dziko żyjących.

2. Minister Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych, po zasięgnięciu opinii Państwowej Rady Ochrony Przyrody, może udzielać zezwoleń na:

- 1) zmniejszenie stanu liczbowego określonego gatunku zwierząt, gdy jest to konieczne ze względu na realizację celów ochrony przyrody,
- 2) pozyskanie w celach naukowych większej ilości okazów lub materiałów, o których mowa w ust. 1.

§ 11. 1. Poruszanie się osób na obszarach Parku objętych ochroną ścisłą i częściową może się odbywać tylko w sposób ustalony przez dyrektora Parku, w porozumieniu z terenowymi organami administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw ochrony przyrody oraz turystyki stopnia wojewódzkiego i po zasięgnięciu opinii Rady Parku.

2. Działalność usługowo-handlową związaną z obsługą ruchu turystycznego na obszarze Parku mogą wykonywać tylko osoby upoważnione przez dyrektora Parku lub stowarzyszenia i przedsiębiorstwa, które swoją działalność w zakresie turystyki na tym obszarze uzgodniły z dyrektorem Parku.

3. Dyrektor Parku, po zasięgnięciu opinii Rady Parku, w porozumieniu z terenowym organem administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw ochrony przyrody stopnia wojewódzkiego, określi sposób zwiedzania Parku.

§ 12. Pozwolenia na budowę oraz zezwolenia na wyręb drzew w lasach nie stanowiących własności Państwa, wydane przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, zachowują moc.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1989 r.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner